

† Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΟΥ
ΚΑΙ
ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Ὕψωσε Λαόντα

^N ἔπειτα
πρὸς Θεούς οὓς Κυρίους καὶ εἰς πέφανεν ημῖν

Διεύλογη μενος οἱ ερχομενος εν ονομασίᾳ
τικυρίου

πρό^π

Στίχ. α'. Ἔξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (τὸ ως ὄντω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὄνοματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

πρό^π
πρὸς Θεούς οὓς Κυρίους καὶ εἰς πέφανεν ημῖν

Διεύλογη μενος οἱ ερχομενος εν ονομασίᾳ
τικυρίου

πρό^π

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Τὸ ως ὄντω.

Ἄπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ὕχος ἡ πρὸ

χ ^π Κωστον Κυρι ε τον λαον σου Δ
 π ρι και ευ λο γησον Δ την κληρονο μι ανσου
 π νι κας τοις βασι λε ευ σι Δ κα τα βαρ
 βα αρων δωρου μενος π και το σον φυ
 λα αττων Δ δι α του Σταυρου σου πολι
 τε ευ μα π

Κατάληξις:
 π μα α α α π

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν.

Κάθισμα. Ἡχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

^π
^π
^π

Του Σταυρου σου το ξυλον προσκυνου

μεν φιλανθρω πε ^Δ ο τι εν αυ τω προση

λω ωθης ηζω η ητων α παντων ^π Πα

ραδεισον η νε ωξας Σω τηρ ^Δ τω πιστει προ

σελθον τισοι Ληστη ^π και τρυφης κα τη ξι

ω ω θη ^Δ ο μο λο γων σοι μνη σθη τι

μου Κυρι ε ^π δεξαι ωσπερε κεινον και η μας

^Δ κραυ γαζον τας η μαρ τομεν ^π πα αν τες τη

ευσπλαχνι ασουμη υπερι ιδηςη μας ^π

Δόξα... Και νῦν... Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν. Ἡχος π. Δι.

Χ Κ Τ Λ Ο Ζ Η Ζ Λ Ζ Ζ Ζ Ζ
 Λ Μ ο ν ο ν ε π α α γ η τ ο ξ υ λ ο ν Χ ρ ι σ τ ε
 Τ ο υ ο υ Σ τ α υ ρ ο υ σ ο υ Λ τ α θ ε μ ε λ ι α ε σ α
 Λ ε υ θ η τ ο υ θ α ν α τ ο υ Κ υ ρ ι ε Φ ο ν γ α ρ κ α τ ε
 Π ι ε π ο θ ω ω ο Α δ η ζ Λ α π η μ ε ε σ ε τ ρ ο μ ω
 Φ ε δ ε ι ξ ας η μ ι ν Λ τ ο σ ω τ η ρ ι ο ν σ ο υ
 Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ
 Α γ ι ε Λ κ α i δ ο ξ ο λ ο γ ο υ μ ε ν σ ε Υ ι ε Θ ε
 Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ
 ο υ ε λ ε η σ ο ν η μ ας Φ
 Δ ο ξ α... Κ α i ν υ ν... Τ δ α υ τ ο.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Ὕχος πλ. δ^ν.

Τὸ προσταχθὲν.

χ ^N —————— → ḥ ——————

ἢ Προ δι ε τυ υ που μυ στι κως πα λαι

————— → ḥ —————— → ḥ ——————

τω χρο ο ο νω ⁶ λ ο Ι η σου ους ο του

————— → ḥ —————— → ḥ ——————

Ναυ η Σταυρου τον τυ υ υ πον ⁶ λ ως τας

————— → ḥ —————— → ḥ ——————

χειρας ε ξε τει νε σταυρο φα νως Σω τηρμου

————— → ḥ —————— → ḥ ——————

ἢ και ε εστη ο η λιος ε ως εχθρους ^Δ α

————— → ḥ —————— → ḥ ——————

νει ει λεν αν θι στα με ε νους σοι τω Θε ω

————— → ḥ —————— → ḥ ——————

^Δ ανυν δε ου τος ε σκο τι σται ^ν ε πι Σταυρου

————— → ḥ —————— → ḥ ——————

ουσε ο ρων ^Γ θα να του κρα τος λυ ο οντα ^Δ

————— → ḥ —————— → ḥ ——————

και τον Α αδην σκυ λευ ο οντα ^γ

Δόξα... Και νυν... Τὸ αὐτό.

ΟΡΘΡΟΣ ΙΔ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Τὸ ά Ἀντίφωνον τοῦ δ́ "Ηχου.

^{Γ̄ τος}
Ἵχος ἔ

^B
⁶
Ἐκ νε ὁ τη το ος μου ^Δπολ λα α
πο λε μει με πα θη ⁶ ἔ αλλ αυ τος αν τι λα

^{Δίς}
⁶
βου και σω σον Σωτηρμου ^ἔ

^B
⁶
Ὦι μισουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α

⁶
πο του Κυ ρι ου ⁶ ως χορτος γαρ πυ ρι ε
σε σθεα πε ζη ραμ με νοι ⁶

^B
⁶
Δο ζα Πα τρι και Γι ω και Α γι

⁶
ω Πνευ μα τι ^ἔ

^Π
⁶
Ἄ γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω

^Π
⁶
ου ου ται ⁶ και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

ται ⁶_λ τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο

κρυ φι ως ⁶_λ
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τον αι ω νων α μην ⁶_λ

γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα
της χα α ρι τος ρει θρα ⁶_λ αρ δευ ο ον τα α
πασαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν ⁶_λ

Προκείμενον Ἡχος δ^ν

ει ει δο σαν πα αν τα τα πε ρα τα
της γης ⁶_λ το σω τη ρι ον του Θε ου η
μων ⁶_λ

ΟΡΘΟC ΙΔ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

χ σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και
λ Ι νον λ α σατε τω Κυ ρι ω πασαη γη λ
χ ει ει δοσαν πα αν τα τα πε ρα τα
της γης δι το σω τη η ρι ον του Θε ου η μω
χ ω ω ω ων λ

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάπω.

‘Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Χορός: χ̄ ^N — — — + — — —
 γ̄ Κυ ρι ε ε λε η σον δ̄

‘Ο Ιερεὺς: “Οτι Ἀγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

‘Ο Χορός: 5 Δ — —
 Δ δ̄ μη ην Δ

χ̄ Δ 3 — — — 3 — — + — — — 3 — |
 Δ Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

3 — — — 6 (Δίς)
 Κυ ρι ον δ̄

Τὸ τρίτον. 6 Δ — — — — — — Δ —
 Δ ι νε σα τω πνο η Δ πα σα

— — — — — — Δ
 τον Κυ ρι ο ο ον Δ

‘Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. ‘Ο χορός:

χ̄ N — — — — — — + — — —
 γ̄ Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε
 — — — + — — — χ̄ + — — —
 λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον δ̄

‘Ο Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου

Εὐαγγελίου. Ὁ Ιερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

·Ο Χορός:

Δ Και τω πνευματισου **Δ**

·Ο Ιερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἅγιου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

·Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

·Ο Χορός:

Δ Δοξα σοι Κυρι ε δοξα σοι **Δ**

·Ο Ιερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

·Ο Χορός: **Δ**όξα Σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἄναστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
 προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν
 μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ,
 προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν
 ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν,
 ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου
 ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
 προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν
 Ἀνάστασιν. Ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ,
 χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς
 εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν
 Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι’
 ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

‘Ο Ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Ϲοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἄπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὸν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός,
καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’
ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἔξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν-
δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον,
καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν
Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
άναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

ΟΡΘΡΟΣ ΙΔ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ḥχος Δι χ β Δο ο ο ζα Πα α α
 τρι ι ι ι ι και γι ω Δ και Α α γι
 ι ω Πνε ε ε ευ μα τι
 Δ Συμουσκε ε πη η κραται α α α α
 υ πα αρ χεις Δ ο τρι με ρη ης Σταυρο
 ο ος του Χρι ι ιστου Δ α γι α
 σο ον με ε τη δυ να α α μειει ει σου 6
 ι να α πι ιστει ει ει ει και πο ο θω Δ
 προ σκυ νω ω και δο ο ζα α α ζω ω
 ω σε Δ
 Δ Και νυ υ υ υ υ και α α ει και εις

τους αι ω νας τωναι ω ω ω ω ω νων α

μην Δ

Δ Συμουσκε ε πη η κραται α α α α
υ πα αρ χεις Δ ο τρι με ρη ης Σταυρο

ο ος του Χρι ι ιστου Δ α γι α

σο ον με ε τη δυ να α α μειει ει σου 6

ι να α πι ιστει ει ει ει και πο ο θω Δ

προ σκυ νω ω και δο ο ξα α α ξω ω

ω σε Δ

Ιδιόμελον. Ἡχος π Δ π Δ λε η σον με ο

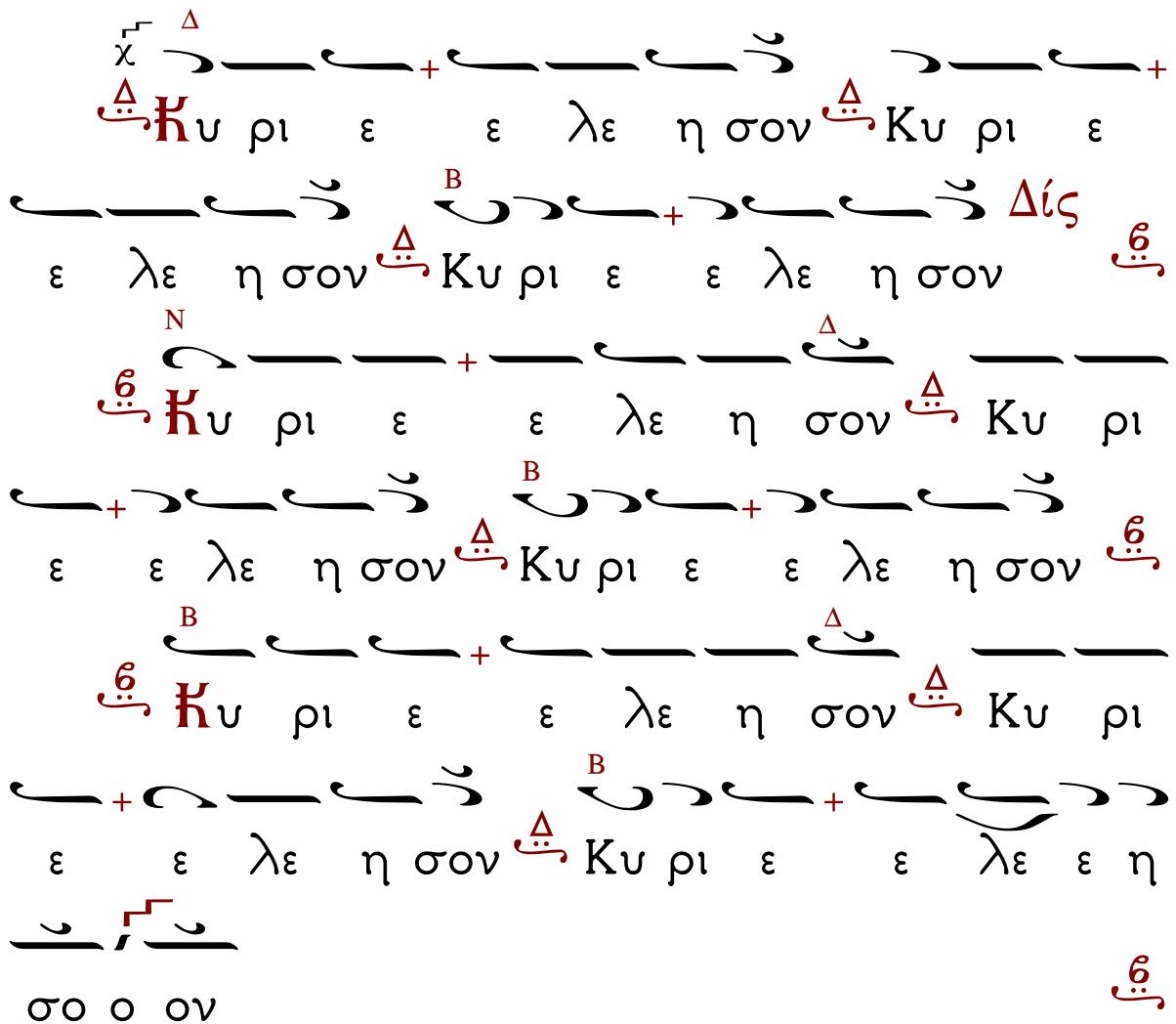
Θε ος κα τα το με γα ε λε ος σου Δ

και κα τα το πλη θος των οι κτιρ μων σου
 ε ξα λειψον το α νο ο μη μα α α
 μου π

^π Κταυ ρε ε του ου Χριστου Χριστι
 α νω ω ωων η ε ελ πις ^π πε πλα
 νη με ε νων ο ο ο δη γε χει μα
 ζο με ε ε νωων λι μην ^π εν πο λε ε
 ε ε μοι οις νι ι ι ι κος ^π οι κου με
 ε ε ενης α σφα α α λει ει ει α ^π νο
 σουν τωων ι α τρε ε ε ^χ νε κρων η
 η α να α α στα α α σις ^π ε ε λε

ε ε η σον η η η μα α α α ας Δ ρ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς...

·Ο Κανών.

·Ωδὴ α'.

·Ο Ειρμὸς.

·^χΗχος πᾶς — Γα.^ω

Γταυ ρον χα ρα ζας Μω σης επ ευ θει
 ας ραβδω ^χτην Ε ρυθρανδι ε τε με ^{NQ} δι τω Ισ
 ρα ηλπε ^χευ σαν τι ^γδι την δε ε πιστρε πτι
 κως Φα ρα ω τοις αρ μασι κροτη σας η νω σεν
 δι επ ευ ρους δι α γραψας ^χδι το α ηττη τον
 ο πλον ^χδι ο Χριστω α σωμεν ^χδι τω Θε
 ω η μων ο τιδε δο ζασται ^χδι
 δι Τον τυ πον πα λαι Μω σης του α χραν
 του πα θους εν ε αυ τω προ ε φη νε των 1

ε ρων με σου με νος ^γ**Δ** Σταυ ρω δε σχη μα τι
^Γ

σθιεις τε τα με ναις τρο παι ον πα λα μαις η γει ρε

Δ το κρα τος δι ο λε σα ας Α μα ληκ του πα

νω ω λους δι ο Χρι στω α σω μεν **Δ** τω Θε

ω η μων ο τιδε δο ξα σται **Δ**

Δ **Δ** ο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι **Δ**

Δ **Δ** νε θη κε Μω υ σης ε πι στη λης

α κος φθι ρο ποι ου λυ τη ρι ον και ι ο

βο λου δη γ μα τος **Δ** και ξυ λω τυ υ πω Σταυ

ρου τον προς γην συ ρο με νον ο φιν προ σε δη

σεν ^Γ**δι** εγ καρ σι ον εν του τω αθρι αμ βευ σας

το πη η μαδι ο Χρι στω α σω μεν ^Γ**δι** τω

Θε ω η μων ο τιδε δο ξασται ^Γ**δι**

^Γ**δι** Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ωνωνα μην ^Γ**δι**

^N^Γ**δι** Υ πε δει ξεν ου ρα νος ^Δ^Ψ του Σταυ ρου ^N

το τρο παι ον τω ευ σε βει ας κρα το ρι και Βα

σι λει θε ο φρο νι ^γ**δι** εχ θρων εν ω δυ σμε

νων ^Δ^Ψ κα τε βλη θη φρυ αγ μα α πα τη α νε

τρα πη δε ^Γ**δι** και πι στις ε φη πλω θη η γης τοις

πε ρα σι θει ει α δι ο Χρι στω α σω μεν ^Γ**δι**

τω Θε ω η μων ο τιδε δο ξασται

Γ
δ

Ωδὴ γέ Ο Ειρμὸς

Ἄρα βδος εις τυ πον του μυ στη ρι ου πα
 ρα λαμ βα νε ται Ἀ τω βλα στω γαρ προ
 κρι ι ι νει τον ι ε ρε α Ἀ τη
 στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α
 νυν ε ξην θη η σε Ἀ ξυ υ λον Σταυ ρου Ἀ εις
 κρατος και στερε ε ω ω μα
 Ἀ Λοξα Πα τρι και γι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι
 Ἀ (Ως ε πα φη κε ρα πι ζο με νη υ
 δωρ α κρο το ο μος α πει θουν τι λα ω και

σκλη ρο καρ δι ω ^ν**Δ** της θε ο κλη του ε
 δη λου Εκ κλη σι ας το μυστη ρι ον ^Δ**Δ** ης
 ο Σταυρος το κρατος και στερε ε ω ω μα ^ν**Δ**
Δ Και νυ υν και α ει ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω νων α μην ^ν**Δ**
Δ ^Ν Πλευ ρας α χραν του λογ χη τρω θει σης
 υ δωρ συν αι μα α τι ^Δ**Δ** ε ζε βλη θη ε γ και νι
 ζον δι α θη κην ^ν**Δ** και ρυ πτι κον α μαρ
 τι ας των πι στων γαρ Σταυρο ος καυ χη η μα
Δ και Βα σι λε ων κρα τος και στε ρε ω μα α α
 α ^ν**Δ**

Κάθισμα. Ἡχος πλ. δ^ν.

Τὸ προσταχθὲν.

χ **Γ**εν πα ρα δει ει ει σω με το πριν ζυ
λον ε γυ μνω ω σεν **λ**⁶ ου περ τη γε ε ευ σει
ο εχ θρος ει σφε ρει νε ε κρω ω σιν **λ**⁶
του Σταυρου δε το ζυ λον της ζω ης το ενδυ
μα **δ** αν θρω ω ω ποις φε ρον ε πα α γη ε
πι της γης **δ**^Δ και κο ο ο σμος ο λος ε πλη
η σθη πα σης χα ρας **δ**^Δ ον ο ρω ω ων τε ες
υψου με νον **δ** Θε ω εν πι ι στει λα οι
δ συ μ φω νως α να κραζω ω μεν **δ**^Δ πλη ρης δο
οξη ζο οι οι κο ος σου **δ**

Δόξα... Καὶ νῦν...

λέγεται
Ἐν παραδεισί εἰ εἰ

σω με τοπρινὸν λόν εἰ γύμνωσεν ἡ οὐ

περ τη γέ ε ευ σει ο εχθρός ει σφε ρει

νε ε κρωσιν ἡ του Σταυρου δε το ζυ λον

της ζωης το ενδυματί ανθρωποις φερονε

πα α γη ε πι της γης και κο ο οσμος ο

λος ε πληη σθη πα σης χα ρας ον ο ρω

ω ων τε ες υψου με νον θεω εν πι

ι στειλα οι συμφωνως α να κραζωω

μεν πληρης δο ο ζης ο οι κος σου ου ου ου

ου ου ου

λέγεται

Κοντάκιον.

Αύτόμελον. Ἡχος δ^ν.

Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἔκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός. Εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Ο Οἶκος.

Ο μετὰ τρίτον οὐρανὸν ἀρθεὶς ἐν Παραδείσῳ, καὶ δήματα τὰ ἄρρητα καὶ θεῖα, ἀ οὐκ ἔξὸν γλώσσαις λαλεῖν, τὶ τοῖς Γαλάταις γράφει, ὡς ἐρασταὶ τῶν Γραφῶν, ἀνέγνωτε καὶ ἔγνωτε. Ἐμοί, φησί, καυχᾶσθαι μὴ γένοιτο, πλὴν εἰ μὴ ἐν μόνῳ τῷ Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου, ἐνῷ παθών, ἔκτεινε τὰ πάθη. Αὐτὸν οὖν καὶ ἡμεῖς βεβαίως κρατῶμεν τοῦ Κυρίου τὸν Σταυρὸν καύχημα πάντες· ἔστι γὰρ σωτήριον ἡμῖν τοῦτο τὸ ξύλον, ὅπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ παγκόσμιος Ὕψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Στίχοι.

Τὰς ἐν λάρυγγι Σῶτερ ύψωσεις φέρει,
‘Ψούμενον βλέπουσα τὸν Σταυρὸν κτίσις.
‘Ψώθη δεκάτῃ, Σταυροῦ ξύλον, ἡδὲ
τετάρτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ κοίμησις τοῦ ἐν Ἀγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινούπολεως τοῦ Χρυσοστόμου· ἐν
ταύτῃ γὰρ ἀνεπαύσατο, ἀλλὰ διὰ τὴν Ἔορτὴν
τοῦ τιμίου Σταυροῦ μετετέθη ἡ τούτου Ἔορτὴ
εἰς τὸν Νοέμβριον μῆνα.

Καὶ μνήμη τῆς εὔσεβεστάτης Βασιλίσσης
Πλακίλης, συζύγου γενομένης τοῦ μεγάλου
Βασιλέως Θεοδοσίου.

Στίχοι.

Φθαρτὸν λιποῦσα στέμμα γῆς ἡ Πλακίλλα,
Ἐν οὐρανοῖς ἄφθαρτον εύρηκε στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἐν Ἀγίοις
Πατέρων ἡμῶν, τῶν συνελθόντων ἐν τῇ Ἀγίᾳ καὶ
Οἰκουμενικῇ Ἔκτῃ Συνόδῳ, ἐπὶ τῆς Βασιλείας
Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου, υἱοῦ
Ἰουστινιανοῦ τοῦ δευτέρου, τοῦ καλουμένου
Ρινοτιμήτου, Σεργίου τὴν Ἔκκλησίαν
Κωνσταντινούπολεως ἴθύνοντος, καὶ Ἀγάθωνος
τῶν Ρωμαίων. Ἡθροίσθη δὲ ἐν τῷ Τρούλλῳ τοῦ

Παλατίου, τῷ λεγομένῳ, Ὁάτῳ, ἀναθέματι καθυποβαλοῦσα Σέργιον, καὶ Πύρρον, καὶ Πέτρον, καὶ Παῦλον, Ἐπισκόπους γενομένους Κωνσταντινούπολεως· Μακρόβιόν τε τὸν Ἀντιοχείας, καὶ Κῦρον τὸν Αλεξανδρείας, καὶ Ὄνώριον τὸν Ρώμης, Στέφανόν τε καὶ Πολυχρόνιον, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς. Ἡτις ἀγία Σύνοδος ἐπὶ μὲν τοῦ δηλωθέντος Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου συνηθροίσθη· ἡ δὲ τῶν Κανόνων ἔκδοσις ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ γέγονε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Πάπα.

Στίχοι.

Ἐδεῖτο Πάπας πρὸς τὰ στίγματα στένειν,
Βοηθὸν ἐγγὺς τὸν Θεὸν κεκτημένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυρος Θεοκλῆς ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι.

Πρὸς κλῆσιν ἤκει καὶ Θεοκλῆς τὴν ἄνω,
Ἐχων ὄχημα τὴν τομὴν τὴν ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἄγιος Βαλεριανός, τὸ νήπιον, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι.

Βαλεριανῷ τῷ μικρῷ Θεὸς μέγας,

Ἐν οὐρανῷ δέδωκε πάμμεγα στέφος.

Ο ἄγιος νέος ὁσιομάρτυς Μακάριος, ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ μαρτυρήσας κατὰ τὸ 1527, ὁ καὶ μαθητὴς χρηματίσας τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Νήφωνος, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Ἄλλοι δὲ τοῖς οὐρανοῖς ἀπεστηκέντες
οὐδὲν τοῦτο πάντας θέλουσιν αὐτὸν

Χ Ν Γ
Γ Χ Σταυρον χα ρα ζας Μωσης ρεπ ευ θει
ας ραβδω ρτην Ε ρυθραν δι ε τε με δι τω Ισ
ρα ηλ πεζευ σαν τι δι την δε ε πιστρε πτι
κως φα ρα ω τοις αρ μασι κρο τη σας η νω
σεν δι επ ευ ρους δι α γραψας δι το α ητ τη
τον ο πλον ρ δι ο Χριστω α σωμεν δι τω
Θε ω η μων ο τι δε δο ζα σται
Ωδη γ'. φ Δ Π
δι Ραβδος εις τυ πον δι του μυ στη ρι ου
πα ρα λαμ βα νε ται δι τω βλα στω γαρ προ
κρι ι ι νει τον ι ε ρε α δι τη

στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α
 νυν ε ξηνθη σε **Δ** ξυ υλον Σταυρου **γ** *χορός*
α' εις κρατος και στερε ε ω ω μα **δ**
Ωδὴ δ. **Γ** **Ω** **γ** **Δ** **ε**ι σα κη κο α Κυ ρι ε **Δ** της οι κο
 νο μι ι ας σου το μυ στη **N** ρι ον **λ** κα τε
 νο η σα τα ερ γα σου **Δ** **q** και ε δο ξα σα
 σου την Θε ο τη τα **δ**
Ωδὴ ε'. **Φ** **Γ** **Δ** **ε**ι τρι σμα κα ρι ι στον ξυ υ υ λον **γ**
 εν ω **ξ** τα α θη Χρι στος **Δ** ο Βα σι λευς
 και Κυ ρι ος **δ** δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω
 α πα τη σας **Δ** τω εν σοι δε λε α σθεις **Δ**

Θε ω τω προ σπα γεν τι σαρ κι **Δ** τω πα ρε
 χο ον τι **Δ** την ει ρη νην ταις ψυ χαι αις η η
 μων **Δ**

Ωδὴ στ'. Δ **No** τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις

Δ πα λα μας I ω νας **Δ** σταυ ρο ει δως δι εκ
 πε τα σας **Δ** το σω τη ρι ον πα θος προ δι

Δ ε τυ υ που σα φως **Δ** ο οθεν τρι η με ρος

εκ δυς **Δ** την υ περ κο σμιον A να στα α
 σιν υ πε ζω γρα φη η σε **Δ** του σαρ κι

προ σπα γεν τος Χρι στου ου του Θε ου **Δ** και
 τρι η με ρω ε γε ερ σει **Δ** τον κο ο σμον φω

τι ι σα αν τος
 Ωδη ζ'. ρχ ν εκ νο ον προ σταγ μα ρτυ ραν
 νου δυσ σε βους λα ους ε κλο νη σε πνε
 ον α πει λης και δυ σφη μι α ας θε ο στυ
 γους δι ο μως τρεις Παι δας ουκ ε δει μα τω ω
 σε δι θυ μος θη ρι ω δης ου ου πυρ βρο μι
 ον δι αλλ αν τη χουν τι δρο σο βο λω πνευ μα
 α τι δι πυ ρι συ νον τες ε φα αλ λον δι ο υ
 πε ρυ μνη η το ος των Πα τε ρων και η μων
 Θε ος ευ λο γη τος ει
 Ωδη η'. ρχ ν ει νου μεν ευ λο γου μεν δι και προ

σκυνουσου ου με εν τον Κυριον
 Ἰησοῦ λογει τε Πατει αι αι δες δι της Τρι
 α δος ει σα βιθμοι Δη μι ουρ γον Πα τε ρα
 Θεον δι υ μνει ει τε Διτονσυγ κα τα βαντα
 Λο ο γον λη και το πυρ εις δροσον με τα α
 ποι η σαν τα δι και υ πε ρυ ψου τε το
 πα α σι ζω ην πα ρε χον δι Πνευ μα πα
 να γι ον δι εις τους αι ω ωναα α ας δι

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς, ἐν
 ὕμνοις τιμῶντες, μεγαλύνωμεν.

Ωδὴ Θ'. Κανὼν Α'. Ἡχος λᾶ Νη.

χ ^N
 ḥ Μυ στι κος ει Θεο το ο ο κε πα ρα
 δεισος ḥ α γε ωρ γη τως βλαστη σα σα Χρι
 στον ḥ υφ ου το του Σταυ ρου ζω η φο ο
 ρον εν γη ḥ πε φυ του ουρ γη ται δεν δρον ḥ
 δι ου νυν υ ψου με ε νου ḥ προ σκυ νου
 ουν τες αυ τον σε με γα λυ νο ομεν
 ḥ ^N

Ἄ γαλ λε σθω τα δρυ μου ου ου ξυ λα
 συμ παν τα ḥ α γι α σθει σης της φυ σε ως
 αυ των ḥ υφ ου περ εξ αρ χης ε φυ τε ευ
 θη Χρι στου ḥ τα νυ θε εν τος εν ξυ λω

δι ου νυν υ ψου με ενου ^Δ**προσκυνου**
ου μεν αυτον και με γα λυ νο ο μεν

ε ρον η γερθη κε ε ε ρας θε
ο φροσι ^γ**της** κε φα λης των α παν των ο
Σταυρος ^Δ**εν** ω α μαρ τω λων νου με ε νων
^Δ**συν θλων ται τα** κε ε ρα τα παν τα ^γ**δι**
ου νυν υ ψου με ενου ^Δ**προσκυνου** ου μεν
αυτον και με γα λυ νο ο μεν Ειρμός ἄλλος.

^N**Ω** δι α βρωσε ω ως του ξυ υ υλου ^γ**δι**
τω γε νει προσγε νο ο ο με νος θανατος
δι α Σταυρου κα τη ηρ γη ται ση με

ρον της γαρ προ μη το ρος η παγ γε νης κα
 τα ρα δι ι α λε λυ ται ^γ**δ** τω βλα στω της
 Α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι
 δυ να α μεις των ου ρα νω ων με γα λυ νου
 ου σιν ^γ**δ**

^N
δ Μη την πι κρι αν τη ην του ξυ υ υ λου ^γ**δ**
 ε α σας α ναι ρε ε ε σι μον Κυ ρι ε ^γ**δ**
 δι α Σταυ ρου τε λει ει ως ε ξη λει ψας
δ ο θεν και ξυ λον ε λυ σε πο τε πι κρι
 αν υ δα των Μερ ρας ^γ**δ** προ τυ πουν του
 Σταυ ρου ου την ε νερ γει αν ην πα σαι αι

Δυ να α μεις των ου ρα νω ων με γα λυ νου
ου σιν

^N Δοξα Πα τρι ι και γι ω Δη και Α γι

ω Πνευματι

^N Δη δι α λειπτως βα απτομε ε ενους
τω ζο φωτου προ πα α α το ρος Κυ ρι ε

δι α Σταυρου α νυ υ ψω σας ση με

ρον ως γαρ τη πλα νη α γαν α κρα τως η
φυ σις προ κα τη νεχθη Δη παγ κλη ρως η

μας πα α λιν α νωρ θωσε το φως το του
Σταυρου σου ον οι πι στοι οι με γα λυ νο ο

ἢ

μεν

ἢ

^N καὶ νῦν καὶ α εἰ καὶ εἰς τοὺς αἱ ωνας
ἢ

τωναὶ ωνωναμην

ἢ

^N Υπὸ δὲ εἰς ζῆται
ἢ { να τὸν τυπὸν υπὸ δει εἰ εἰζησεῖ

τῷ κοσμῷ προσκυνού οὐ με νον Κυρίε
ἢ

τὸν τοῦ Σταυροῦ εν πα α σιν ως εν δοξον
ἢ

εν ου ρα νω ε μορφωσας φω τι α πλετω
ἢ

ηγ λα ι σμέ νον
ἢ Βα σι λει πα νο
ἢ

πλι ι αν α ητ τη τον ην πα σαι αι
ἢ

Δυ να α μεις των ου ρα νω ων με γα λυ νου
ἢ

Οι Είρμοι.

ου σιν

ἢ

^N
χ

^v
δι

Μυ στι κος ει Θεο το ο ο κε πα ρα

^v
δεισος

^v
δι

α γε αρ γη τως βλαστη σασα Χρι

^A
στον

^v
δι

υφ ου το του Σταυρου ζω η φο ο

^A
ρον

^v
δι

εν γη ^A
δι πε φυ του ουργη ται δεν δρον

^v
δι

^v
δι

ου νυν υ ψου με ενου ^A
δι προσκυ νου

^v
ουντες

^v
αυτον

^v
σεμεγα

^v
λυνο

^v
ομεν

^N
χ

^v
δι

Ο δι α βρωσε ω ως του ζυ υ υλου

^v
τω

^v
γε

^v
νει

^v
προσ

^v
γε

^v
νο

^v
ο

^v
με

^v
ρον

^v
της

^v
γαρ

^v
προ

^v
μη

^v
το

^v
ρος

^v
η παγ

^v
γε

^v
νης

^v
κα

^v
τα

^v
ρα

^v
δι

^v
ι

^v
α

^v
λε

^v
λυ

^v
ται

^v
δι

^v
τω

^v
βλα

^v
στω

^v
της

Α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι
δυ να αμεις των ου ρα νω ων με γα λυ υ
νου ου σι ι ι ιν

γ
δι

Ἐξαποστειλάριον.

Ἅχος β'.

Τῶν μαθητῶν ὄρώντων σε.

Ἅχος Δί

Γ
Δ

Σταυρος ο φυ λαξ πασης της οι οι

κου με ε νης Σταυρος η ω ραι ο της

της Ε εκκλησι ι ας Σταυρος Βα σι λε

ων το κραται αι ω μα Σταυρος Πιστωων το

στη η ριγ μα Σταυρος Αγ γε λω ων η

δο ο ο ξα Και των δαι αι μο νω ων το

τρα αυ μαα Δίς

β

Ἐτερον, ὃ λέγεται ἀπαξ.

Γυναικες ἀκουπίσθητε.

Χ Δ Σταυ ρος υ ψου ου ται ση η με ρον Δ
B και κο σμος α α γι α α ζε ται 6 ο γαρ
 Πα α τρι συ νε δρε ε ε ευ ων Δ και Πνευ μα
B τι τω ω Α γι ι ω 6 εν του τω χει ρα ας
 α πλω ω σας Δ τον κο σμον ο ο λον ει
 ει λκυ σας 6 προς σην Χρι ι στε ε ε πι ι γνω
 σιν Δ τους ουν εις σε πε ε ποι θο ο τας
Δ ὁ β' χορὸς θει ας α ζι ω ω σον δο ο ζη ης 6

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ὕπαρχος πάντη Νη

Ἄπασα πνοή αι νε ε σα α τω τον Κυ
περιβλέπεται τον οντότοτον θεόν

υ υ ρι 1 1 1 ον Ἀ αι νει ει τε τον

Κυριον Ἀ εκ τω ω ω ω ων ου ρα νων Ἀ

αι αι νει ει ει τε α αυ τον εν τοιοιοις ψι 1

στοις Ἀ σοι πρε πει υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε

ω

Ἄλι νει ει ει τε αυ τον Ἀ πα α α αν τες

οι Αγ γε λοι οι οι οι α α α αυ του Ἀ αι

νει ει ει ει ει τε αυ τον Ἀ πα α σαι αι

δυ να α α μεις αυ του Ἀ σοι πρε ε πει υ υ

μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

δι

Σπιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος πλ. δ^ν.

Ω τοῦ παραδέξου θαύματος.

Ὕχος πλ. Νη

δι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
 στει αις αυ του δι αι νει τε αυ τον κα τα
 το πληθος της με γα λω συνης αυ του δι
 δι ω του πα ρα δο ζου θαυ μα τος δι το
 ζω η φο ρον φυ τον δι ο Σταυ ρος ο πα
 να γιος πι εις υ ψος αι ρο με νος δι εμ φα νι
 ζε ται ση με ρον δι δο ζο λο γου ου σι παν
 τα τα πε ρα τα δι εκ δει μα του ουν ται δαι μο

ΟΡΘΡΟΣ ΙΔ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

νες α παν τες **δι** ω ω οι ον δω ρη μα **λ**τοις
 βρο τοις κε **χα** ρι σται δι ου Χρι στε **π** σω σον
 τας ψυ χας η μων **δι** ως μο νος ε ευ σπλα αγ
 χνος **δι**

δι **λι** νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
 γος **λι** αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω
 και κι **θα** ρα **λι**

του πα ρα δο ξου **θαυ** μα τος **δι** το
 ζω η φο ρον φυ **τον λι** ο Σταυ ρος ο πα
 να γιος **πι** εις υ ψος αι ρο με νος **δι** εμ φα νι
 ζε ται ση με ρον **δι** δο ξο λο γου ου σι παν

τα τα πε ρα τα ⁶_λ εκ δει μα του ουν ται δαι μο
 νες α παν τες ^N_{δι} ω ω οι ον δω ρη μα ^π_λ τοις
 βρο τοις κε χα ρι σται δι ου Χρι στε ^π_q σω σον
 τας ψυ χας η μων ^M_{δι} ως μο νος ε ευ σπλα αγ
 χνος ^γ_{δι}

ρω ^M_χ αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
 χο ρω ⁶_λ αι νει τε αυ τον ^χ₆_λ εν χορ
 δαι αις και ορ γα νω
 ρη ^π_λ του πα ρα δο ξου θαυ μα τος ^N_{δι} ως
 βο τρυν πλη ρη ζω ης ⁶_λ ο βα στα σας τον
 υ ψι στον ^π_q α πο γης υ ψου με νος ^M_{δι} Σταυ ρος

ο ραταιση με ρον ^π_q δι ου προς Θε ον παντες
 ειλ κυσθη μεν ^π_q και κα τε πο ο θη εις τε λος θα
 νατος ^ν_λ ω ω ξυ λον αχραντον ⁶_λ υφ ου
 α πολαυ ομεν της εν Ε δεμ ^π_q α θα νατου
 βρωσεως ^N_λ Χριστον δο ξα αζοον τες ^γ_λ
 η ⁶_λ χοις ⁶_λ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
 α λα λαγ μου ⁶_λ πα σα πνο η ⁶_λ αι νε
 σα α τω τον Κυ ριον ⁶_λ
^π_λ ⁶_λ του πα ρα δο ξου θαυ μα τος ^γ_λ ευ
 ρος και μη κος Σταυ ρου ⁶_λ ου ρα νου ι σο

στασιον ^π_q ο τι θεια χα ριτι ^M_Δ α γι α ^N_ζει
 τα συμ παν τα ^v_δ εν του τω ε ε θνη βαρ
 βα ρα ητ την ται ⁶_λ εν του τω σκη ηπ τρα
 α να κτων η δρα σται ^B_δ ω ω θει ας κλι
 μα κος ^π_λ δι ης α να τρε χο μεν εις ου ρα νους
^π_q υ ψουν τες εν α σμα σι ^N_Δ Χρι στον τον Κυ υ
 ρι ι ον ^v_δ

Κων/νου Πρίγγου,
ἀοιδήμου Πρωτοψάλτου τῆς Μ. τ. Χ. Ε.

Ὕχος πτ. Πα.

π^{π⁴} κε ε δό ο ο ο ο ξα πα α τρι
 και αι αι γι υι ω Δ^ρ και Α γι ι ι ω
 πνευ μα α α πι π
 και νυ υν και αι αι α α ει Δ^ρ και
 εις του ου ου ους αι αι ω ω ω νας Δ^ρ των
 αι ω ω ωνων α α α μην π
 η με ε ε ρον προ ε ερχεται Δ^ρ
 ο Σταυ ρο ο ο ος του ου ου Κυ ρι
 και πι στοι ει εισ δε

ε χο ο ον ται αι α α αυ το ο ον εκ
 πο ο ο θου Δ και λαμ βα α α νου σι
 ιν ι α α α μα α α α τα Δ ψυ
 χης τε και σω ω μα α α τος και αι αι
 πα α α α σης μα α λα κι ι ι
 ι ι ας π αυ το ον α α σπα α σω ω
 με ε ε θα χ τη χα ρα και αι αι
 τω ω ω φο ο ο βω ω φο ο ο βω
 δι α α τη η ην α α α μαρ τι ι
 ι ι αν Δ ως α να α α α ξι ι ι οι
 ο ο ο ο ον τες π χα ρα α α α

ΟΡΘΡΟΣ ΙΔ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

4

α α δε ε ḥ δι α την σω τη ρι ι ι
 ι ι α α α αν η ην πα α ρε ε ε
 ε χει ει ει τω κο ο ο ο σμω ḥ ο εν
 αυ τω ω προ ο ο σπα γεις Χρι στος ο
 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ος ḥ ό β' χορός
 χ ο ε ε ε χω ων Δ το με ε ε γα ε ε
 ε λε ε ε ε ος

π

Δοξολογία εἰς ἥχον δέ, Ἀγια.

Ὕψησε δέ Δι

Χ Δ Γ Λ Ζ Η γι α α α α α α α δέ
 Δ Δ Ζ Α σοι τω ω δει ζαν τι το φως δέ δό ζα
 εν υ Ψιστοις Θε ω δέ και ε πι γης ει ρη η
 νη δέ εν ανθρω ποι οις ευ δό κι ιι α δέ
 Δ Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε δέ
 προ ο σκυ νου μεν σε δέ δό ζο λο γου μεν σε δέ
 ευ χα ρι στου ου με εν σοι δέ δι α την με
 γα αλην σου δό ο ο ζαν δέ
 Δ Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ δέ ε που ρα νι ε
 Θε ε Ζ Πατερ παν το κρα α α τορ δέ Κυ ρι ε

γι ε μο νο γε νες Δ Ι η σου Χρι ι ι
 στε Δ και Α α γι ον Πνε ε ευ μα Δ
 Δ Κ υ υ ρι ε ο Θε ος Δ ο α μνο ος του
 Θε ου ζ' λο γι ος του Πατρος Δ ο αι αι ρων
 λητην α μαρ τι ι αν του κο ο ο σμου Δ ε
 λε η η σον η η μας Δ ο αι αι αι ρων τας
 α μαρ τι ι ι ας του κο ο ο σμου Δ
 Δ Προσ δε ξαι την δε η η σιν η η μων Δ
 ο κα θη με νος εν δε ξι α α του Πατρος
 Δ και ε λε η η σον η μα α α ας Δ
 Δ Ο ο τι συ ει μο νος Α γι ος Δ συ ει

ΟΡΘΟC ΙΔ' ΣΕΝΤΓΕΜΒΡΙΟΥ

δο ξα σμε ε ε νον το ο νο μα α α σου ρεις
 τους αι ω ωνας Α μην Δ
 Η Γε ε νοι το ο Κυ ρι ε το ε λε
 ος σουσου εφ η ημας Δ κα θα α περ ρηλ
 πι ι σαμενε πι ι σε Δ
 Η Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε Δ δι δαξο ον
 με τα δι και ω ματα α α σου Δ
 Η Κυ ρι ε κατα φυ γη ε γε νη θης η
 μιν εν γε νε α και αι γε νε ε α Δ Ε
 γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σο ον με Δ ι
 ι ασαι την ψ χη ην μου Δ ο τι η μαρ το ο

ο ο ον σοι

Δ Δ
Δ Κ ρι ε προς σε κα τε ε φυ υ γον Δ δι

δαξι ον με Δ του ποι ειν το θε λη μα ασου Δ ο

τι συ ει ει ει ο Θε ο ο ος μου

Δ Ο τι πα ρα σοι πη η γη ζω ω ης Δ εν

τω φω τι ι ι ι σου Δ ο ψο ο ο με θα

φω ω ω ως

Δ Π α ρα τει νον το ε λε ο ο ο ος σου

Δ τοις γι νω σκου ου σι ι ι ι ι σε Δ

Δ Η γι ο ο ος ο Θε ος Δ Α γι ο ο

ος Ι σχυ ρος Δ Α γι ος Α α θα να α α τος Δ

ΟΡΘΟC ΙΔ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

τρίς (τρίς)

ε λε η η σον η η μας

△
ö

Δ Ἰησοῦς Πατρι και γι ω **Δ** και Α γι

ω Πνευ μα τι ἐται νυ υ υν και α α ει

μην

γιος α α θα να τος ε λε η

σον η η μας

Ἄσματικὸν τοῦ Σταυροῦ.

Ἄγαρος Διά

ΟΡΘΟC ΙΔ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ἡ μεταβολὴ τοῦ πνεύματος
 α α α α α ε ε α α α θα α α να α το
 ἡ μεταβολὴ τοῦ πνεύματος
 οις ε λε ε η η σον η η μα α α
 α α α α α α α α α α α α ας Δ Δ

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ
ΣΤΑΥΡΟΥ

Οι χοροί κατέρχονται καὶ μεταβαίνουσι εἰς τὴν Βορείαν Πύλην τοῦ Ἱεροῦ Βήματος. Εἰς τὸ «Δόξα Πατρί...» τοῦ «Ἄγιος ὁ Θεός....» τῆς Δοξολογίας, ὁ Ἱερεὺς λαμβάνει τὸ θυματόν καὶ θυμᾶ ἐννεάκις τὸν ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τράπεζης εύρισκόμενον, ηύτρεπτομένον διά βασιλικοῦ καὶ τριῶν ἀνημένων κηρίων δύσκου, Τίμιον Σταυρόν καὶ θυμάσας, ποιεῖ τρεῖς μετανοίας, ἀσπάζεται τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν καὶ αἴρει τὸν δύσκον μετά τοῦ Τιμίου Σταυροῦ θέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ στραφείς περὶ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἐξέρχεται ἀπό τῆς Βορείου Πύλης τοῦ Ἱ. Βήματος, τῶν χορῶν φαλλόντων τὸ ἀσματικὸν. «Ἄγιος ὁ Θεός...», προπορευομένων τῶν Λαμπαδούχων μετά ἔξαπτερύγων (πλὴν τοῦ Σταυροῦ) καὶ τῶν Ἱεροφαλτῶν.

Α' ΥΨΩΣΙC.

Η πομπή, ὅταν φθάσῃ εἰς τὸ μέσον τοῦ Σολέα, περιφέρεται τρίς πέριξ τοῦ τετραποδίου. Ἀκολούθως ὁ Ἱερεὺς βλέπων πρός ἀνατολάς, ὑψώνει τὸν δίσκον καὶ ἐκφωνεῖ τὸ· «**С**οφία· Ὁρθοί» καὶ ἐν συνεχείᾳ πίθησι τὸν δίσκον ἐπὶ τοῦ τετραποδίου καὶ λαβών τὸ θυματόν καὶ θυμῶν κυκλοτερῶς τοῦ τετραποδίου τὸν Τίμιον Σταυρόν ψάλλει τὸ· «**С**ῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεύσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.», ὅπερ ἐπαναλαμβάνουσιν οἱ δύο Χοροί.

«**С**ῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεύσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.»

και ευ λο γη σον κληρονομιαν σου νικας τοις Βασιλευσι κατα βαρβαρων δωρουμενος και το σον φυλαττων δια τον Σταυρον σου πολιτευμα.

π̄ νι κας τοις βα σι λε ευ σι Ἀ κα τα βαρ
 βα α ρων δω ρου με νος π̄ και το σον φυ
 λα ατ των Ἀ δι α του Σταυ ρου σου πο λι
 τε ευ μα π̄

«**Κ**ῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεύσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.»

Α' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙC.

„**Α**κολούθως ὁ Ἱερεὺς ἀφοῦ ποιήσῃ μετανοίας τρεῖς, λαμβάνει ἀνὰ χεῖρας μετά κλάδων βασιλικοῦ τὸν πίμον Σταυρόν καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῖ αὐτὸν λέγων·

«**Ε**λέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατά τὸ μέγα ἔλεός σου,

δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον». Οἱ Χοροὶ Φάλλουσι ρ'(100) φοράς τὸ «Κύριε, ἐλέησον». Ὁ Ἱερεὺς σφραγίσας τρὶς μετὰ τοῦ πιμού Σταυροῦ κλίνει τὴν κεφαλὴν ἡρέμα μέχρι τοῦ ἐδάφους καὶ κατὰ μικρὸν, ὅχρι πληρώσεως τῆς α' ἑκατοντάδος, ἀνίσταται.

Β' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙC.

Εἶτα στραφεὶς ἐπὶ δεξιά τοῦ τετραποδίου, βλέπων πρός Βορρᾶν ὑψοῖ τὸν πίμον Σταυρὸν λέγων· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεόν ἡμῶν ἐπί τὸ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτόν ἐν πᾶσιν». Οἱ Χοροὶ Φάλλουσι ρ'(100) φοράς τὸ «Κύριε, ἐλέησον». Ὁ Ἱερεὺς σφραγίσας τρὶς μετὰ τοῦ πιμού Σταυροῦ κλίνει τὴν κεφαλὴν ἡρέμα μέχρι τοῦ ἐδάφους καὶ κατὰ μικρὸν, ὅχρι πληρώσεως τῆς β' ἑκατοντάδος, ἀνίσταται.

Γ' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙC.

Εἶτα στραφεὶς ἐπὶ δεξιά τοῦ τετραποδίου, βλέπων πρός μυσμάς ὑψοῖ αὐτὸν λέγων·

«”Ετι δεόμεθα ύπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος». Οἱ Χοροί Φάλλουσι ρ'(100) φοράς τὸ «Κύριε, ἐλέησον». Ό Ιερεὺς σφραγίσας τρὶς μετὰ τοῦ πιμίου Σταυροῦ κλίνει τὴν κεφαλὴν ἡρέμα μέχρι τοῦ ἐδάφους καὶ κατὰ μικρὸν, ἄχρι πληρώσεως τῆς γ' ἑκατοντάδος, ἀνίσταται.

Δ' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙC.

Εἶτα στραφεὶς ἐπὶ μεξιά τοῦ τετραποδίου, βλέπων πρὸς νότον ὑψοῖ τὸν πίμιον Σταυρὸν λέγων· «”Ετι δεόμεθα ύπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, ἐπιτρόπων, ἐνοριτῶν, συνδρομητῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης σὺν γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν». Οἱ Χοροί Φάλλουσι ρ'(100) φοράς τὸ «Κύριε, ἐλέησον». Ό Ιερεὺς σφραγίσας τρὶς μετὰ τοῦ πιμίου Σταυροῦ κλίνει τὴν κεφαλὴν ἡρέμα μέχρι τοῦ ἐδάφους καὶ κατὰ μικρὸν, ἄχρι πληρώσεως τῆς δ'^ν ἑκατοντάδος, ἀνίσταται.

Ε' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙC.

Τέλος στραφεὶς ἐπὶ δεξιά τοῦ τετραποδίου,
βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ὥστοι τὸν πύμον Σταυρὸν
λέγων.

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν
ὁρθοδόξων, ὑγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν
ἀμαρτιῶν αὐτῶν». Οἱ Χοροὶ Φάλλουσι ρ'(100)
φοράς τὸ «Κύριε, ἐλέησον». Οἱ Ιερεὺς
σφραγίσας τρὶς μετὰ τοῦ πυμού Σταυροῦ κλίνει τὴν
κεφαλὴν ἡρέμα μέχρι τοῦ ἐδάφους καὶ κατὰ μικρὸν,
ἄχρι πληρώσεως τῆς εἰκατοντάδος, ἀνίσταται.

ΚΥΡΙΑ ΥΨΩΣΙC.

Μετά ταῦτα γίνεται ἡ κυρίως Ὅψις, ὁ Ιερεὺς
ιστάμενος πρὸ τοῦ τετραποδίου καὶ βλέπων πρὸς
ἀνατολὰς ὥστοι τὸν πύμον Σταυρόν καὶ Φάλλει τό
Κοντάκιον. «Οὐ υψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἔκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καὶνη πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου
δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, Εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει
σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν
σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.» Εὐλογεῖ
μετὰ τοῦ πυμού Σταυροῦ τὸν λαόν, εἴτα ἀποθέτει αὐτὸν
ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ προσκυνεῖ αὐτόν, Φάλλων «Τὸν

Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν», ὁ ἐπαναλαμβάνει ἔκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Ἄ. Τον Σταυρο ὁ ον σου προοσκυ υ υ
υ νου μεν Δε ε ε σπο ο ο ο τα και
την α γι ι αανσου Α να αστασιν δο ο
ξα α α ζο ο ο μεν

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Ἄ. Τον Σταυρο ὁ ον σου προοσκυ υ υ
υ νου μεν Δε ε ε σπο ο ο ο τα και

την α γι ι αανσου Α να αστασιν δο ο
 και γίνεται υπό^Δ
 ξα α α ζο ο ο ο μεν
 τοῦ λαοῦ ἡ προσκύνησις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τῶν
 Χορῶν Φαλλόντων τὰ Ἰδιόμελα. «Δεῦτε,
 πιστοί...», κτλ. Ὁ Ἀριστερός χορός Φάλλει τὸ
 Ἀπολυτίκιον. «Κῶσον, Κύριε, τόν λαόν
 σου...».

„Ηχος β'.

Δε ευτε πι ι στοι το ζω ο ποι ον ξυ
 υλοον προσκυ νη η η σωω ω ω μεν ^β εν
 ω Χριιστος ο βα σι λευς της δο ο οξης ε
 κου σι ως χει ει ρα α ας ε εκ τει ει νας υ
 ψω σεν η μας ^ζ εις την αρ χαι αν μα α α α
 κα ρι ο ο τη η η η τα ^β ους πριν ο

εχθρος δι η δο νη ης συ υ λη η η σας ε
 ξο ριστους Θεου πε ποι οι η η η η κε
 δε ε ε ε ευ τε πι ι στοι ξυ λο ο ον προ
 σκυ νη η η η σωω ω ω μεν δι ου η ξι
 ω θη η μεν των α ο ρα α των ε ε εχθρων
 συν τρι ι ι βειν τα α ας κα α αρας Δευ
 τε πα α σαι αι πα τρι αι των ε ε θνων τον
 Σταυρον του Κυρι ι ι ου ου υ υ μνοις τι
 μη σωω ω ω μεν χαι αι ροις Σταυρε του
 πε σο ο ον τος Α α δαμ η τε λει ει α
 α λυ υ τρω ω ω σις Εν σοι οι πι στο

τα ατοι βα σι λεις η μων κα α αυ χω ω
 ων ται ως τη ση δυ να α α α μει Ι σμα η
 λι ι την λα α ον κρα ται ω ω ως υ πο τατ
 το ο ο ον τες ⁶ σε νυν με τα φο ο ο ο
 βου χρι στι α νοι οι α σπα ζο ο ο με
 ε ε ε νοι ^Δ τον εν σοι προσ πα γε εν τα Θε
 ε ον δο ο ξα α α ζο μεν λε ε ε ε ε
 γο ο ο ον τες ⁶ Κυ ρι ε ο εν αυ τω προ
 οσ πα α γεις ε λε η σον η μας ως α γα θος
 και φι λα α αν θρωω ω ω πος ^Δ

Ὕχος πλ. α'.

χ̄τας μάτια την παραδόξον θαυμα
 π̄ Έε ευτε λα α οι το πα ρα δοξον θαυμα
 κα α θο ο ρω ων τες Δ̄ του Σταυρου την
 δυ σ να αμινπρο ο σκυν νη η η η
 σωω ω ω μεν π̄ ο τι ξυ υλον εν πα ρα
 δει ει ει σω θα α να α τον ε βλα α α
 στηη η η σεν π̄ το δε την ζω ην ε ε ε
 ξην θη η σεν α να μα αρ τητον ε ε ε
 χον προ ση λω με ε νο ον τον Κυ υ υ υ
 ρι ι ι ι ι ον π̄ εξ ου πααντατα ε ε
 ε ε θηη α φθαρ σι ι ι αν τρυ γω ω ων τες

κραυγα α α ζο ο ο ο μεν ^Δ
 α Σταυρου θα α να α τον κα ταρ γη η
 η η σας και η μας ε λευ θε ρωσας δο
 ο οξα σοι ^Δ

Ἔχος πλ. ᾱ.

φω νη των προ οφη η τω ω ων σου
 Η σα ι ου ου και Δα α α βιδ ε πλη ρω θη
 η ο Θ ε ος η λε ε ε γου ου ου σα ^π
 η η ξου σι πα αν τα τα ε ε θη Κυ υ
 υ ρι ι ι ε ^χ και προ σκυ νη η σου ου σιν
 ε νω ω πι ο ο ο ον σου ^π ι δου ου γαρ

ὁ λα α ος ος της ση ης α γα θε χα ρι
 τος πε πλη η ρω ω ται εν ταις αυ λαις σου I
 ε ρουου σα α αλημ^π_ρ ο σταυρον υ πο
 μει ει νας υ πε ερ η ημων και τη α να
 στασειεισουζω ο ο ποιοι ων φυ υ λα αζον
 και σω ω ωσον η μας

Δ

Ὕχος πλ. β'.

π Κη με εροντο φυ τον της ζω ω ης εκ
 των της γης α δυ υ των α νι στα με ε ε
 ε νον του εν αυ τω πα γε ε εν το
 ος Χρι i ιστου πιστουουται τη ην α να

α α στα α α α σιν ^π και α νυ ψου με ε
 νον χερ σιν ι ι ε ε ραις την αυ του προς
 ου ου ρα α α νους κα ταγ γε ελ λει α
 νυ υ υ υ ψωω ω ω σιν ^Δ δι ης το η
 με ε τε ε ρον φυ υ ρα α μα εκ της εις
 γη η η ην κα τα πτωω σε ω ως ^ζ εις ου
 ρα νου ους πο ο ο λι τε ε ευ ε ε ε ε
 ται ^π δι ο ευ χα ρι ιστως βο η η η η
 σωω ω ω μεν ^Δ Κυ ρι ε ο υ ψω θει εις
 ε εν α α αυ τω και δι αυ του συ να
 νυ ψωω ω σας η η μας ^χ της αι ω νι ι

ου χα α ρα α α α α α α α α ας
 α ζι ι ω ω σον του ους υ μνου ου ουν
 π
 τα α α ας σε

Ὕχος πλ. β'.

π ο τε τρα πε ε ρα α ατοος κοσμο
 ος ση με ε ρον α γι α α α λε ε ε ε
 αι Δ του τε τρα α με ε ρους υ ψου με νου
 ου σου Στααυ ρου Χρι στε ο Θε ο ος η η
 μωων π και το κε ρας των πι ιστων συ νυ
 ψου ου ου ται αι βα σι λε ε ων η η μω ωων
 π εν αυ τωτωων δυ υσ με ε νων συν τρι βο ο

οντων τα κε ε ρα α α α α τα ^π με γας
ει Ku u ρι ε και θαυ μα στος εν τοις ερ γοι
οις σου δοο ο ξα α σοι ^π

Ὕχος πλ. 6'.

χ̄ τ̄ π̄ ρων προ φη των αι φω ω ναι σ̄ το ζυ
 λον το α αγι ι ον προ κα α τη ηγ γειει ει
 ει λαν π̄ δι ου της αρ χαι αι ας η λευ θε
 ρω ω θη η κα α τα α ρα της του θα να α του
 ο ο Α α α δαμ π̄ η κτι σις ση η
 με ρον υ ψου με ε νου του ου του συ νυ
 ψοι οι οι τη ην φω ω ω νην σ̄ το εκ
 Θε ου αι του με ε ε νη πλου ου σι
 ον ε ε λε ε ε ος π̄ αλλ ο μο ο νος
 εν ε λε ε ει α με ε ε τρη τος Δε ε ε

σπο[♂] ο ο ο τα^ι λα σμος γε νου η μιν^χ
και σωσον τα ας ψυχα α ας η η η η η
μων π

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἡχος πλ. δ^ν.

χ ^Nτὸν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν
δο οἱα Πα α τρι ι ικαι γι υι ω και Α

γι ω Πνε ε ευ μα α α α τι δ

δ ^Nτὸν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν
και νυ υν και α α ει και εις τους αι

ω ω νας των αι αι ω ω ω νω ων α α

α μην δ

δ ³ Η φω νη η η η του προ φη του σου

Μωσ σε ε ως ο Θε ε ος πε πλη η ρωωται

η λε ε ε ε γου ου ου ου σα δ ο οψε ε

σθε την ζω ην υ υμων κρε μα με ε ε ε

ην α πε να αν τι των ο φθαλ μω ων υ

υ υ υ μων ^γση με ρον σταυ ρο ος υ ψου ου ου
ται και κο ο οσμος εκ πλα α α α νης η λευ
θε ε ε ε ε βω ω ω ω ται ^γση με ε ρον
του Χρι ιστου η α να α α α στα α α α
σι ι ις εγ και νι ι ζε ε ε ται ^δκαι
τα πε ε ρα α τα τη η ης γης α γα α αλ
λο ο ο ον ται ^βεν κυμ βα λοις Δα α βι ι
τι ι κοις υ μνον σοι οι προ οσ φε ε ε βο
ο ο ον τα και λε ε ε γο ο ο ον τα ^γειρ
γα α α σω σω τη ρι ι ι αν εν με
ε σω τη ης γης ο Θε ε ος σταυ ρο ον και αι

την α να α α στα α α α α σιν **δι** δι ων
 η η η μας ε σω σας α γα θε και αι φι
 λαν θρωω πε παν το δυ υ υ να α με Κυ
 υ ρι ι ι ε δο ο ξα α α α σοι οι οι
 οι **δι**

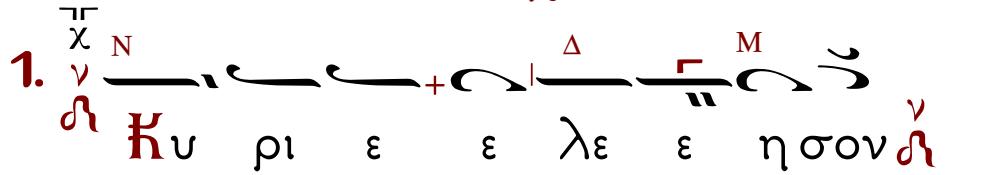
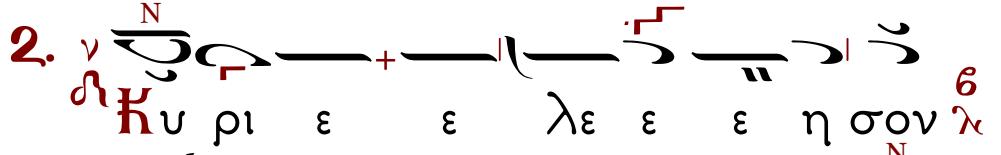
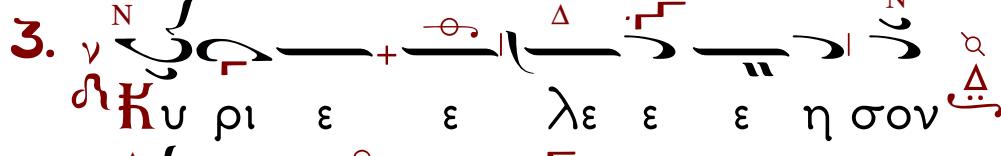
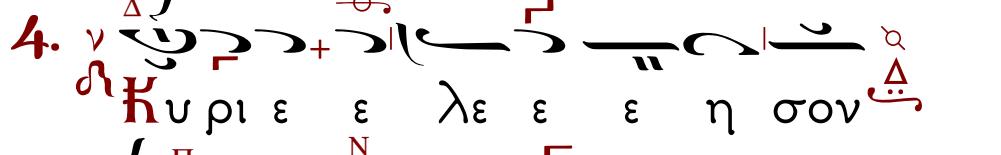
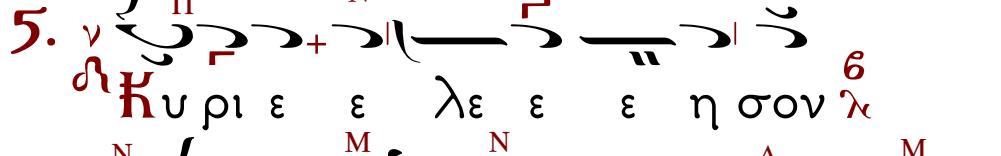
Ἄπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ.
Ὕχος α'.

Χ ^Π Λεγόμενον
 π ρι ε τον λα ον σου ^Δ
 ζω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου ^Δ
 και ευ λο γησον ^Δτην κληρο νο μι ανσου
 π ζω λε ευ σι ^Δκα τα βαρ
 βα α ρων δωρου μενος ^π και το σον φυ
 λα αττων ^Δδι α του Σταυρου σου πο λι ι
 τε ευ μα α α α ^π
 π

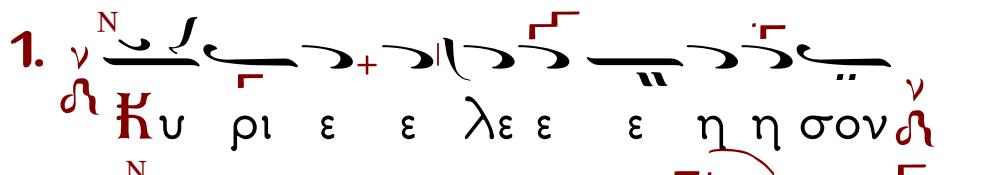
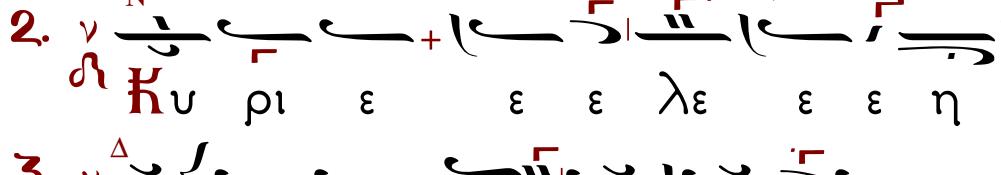
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ὕχος πᾶς Νη^Ω

1. Ἰησοῦς πᾶς Νη^Ω
Δικαιούμενος ρι ε ε λε ε ε η σον Δι
2. Δικαιούμενος ρι ε ε λε ε ε η σον Δι⁶
3. Δικαιούμενος ρι ε ε λε ε ε η σον Δι^Ω
4. Δικαιούμενος ρι ε ε λε ε ε η σον Δι^Ω
5. Δικαιούμενος ρι ε ε λε ε ε η σον Δι⁶
6. Δικαιούμενος ρι ε ε λε ε ε η σον Δι^Ω

ΕΤΕΡΑ.

1. Δικαιούμενος ρι ε ε λε ε ε η η σον Δι^Ω
2. Δικαιούμενος ρι ε ε ε λε ε ε η η σον Δι⁶
3. Δικαιούμενος ρι ε ε λε η η σον Δι^Ω

4. γ ^Δ λεη σοο ον ^Γ
δι Κυ ρι ε ε ε λεη σοο ον ^Γ
5. γ ^N εησον ^Π
δι Κυ ρι ε ε λε ε ε ησον ^Π
6. γ ^N λεη ε ε ησον ^γ
δι Κυ ρι ε ε λε ε ε ησον ^γ
7. γ ^Γ εησον ^Γ
δι Κυ ρι ε ε λε ησον ^Γ
8. γ ^Δ εησον ^Δ
δι Κυ ρι ε ε λε ησον ^Δ
9. γ ^Δ εησον ^Γ
δι Κυ ρι ε ε λε ησον ^Γ
10. γ ^N εησον ^Π
δι Κυ ρι ε ε λε ε ησον ^Π
11. γ ^N εησον ^N
δι Κυ ρι ε ε λε ε ε ησον ^γ
12. γ ^N Κοικυ ρι ε ^γ
δι Κοικυ ρι ε ^γ

ΟΡΘΡΟΣ ΙΔ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ἄνπιφωνα τοῦ Σταυροῦ.

Ἄνπιφωνον Α'.

Ὕχος Δι

Σπίχος α' M Θεοὶ οἱ μου προσχεῖς μοι

Δ Θεοὶ οἱ μου προσχεῖς μοι

να τι εγκατελεῖ πες με

Δ Ταῖς πρεσβείαις της Θεοῦ τοῦ κου Σω

τερσωσονημας

Σπίχος β' M ακρανά ποτησ σωτηρί

Δ ακρανά ποτησ σωτηρί

ας μου οι λογοι των παραπτωμάτων

μου

Δ Ταῖς πρεσβείαις της Θεοῦ τοῦ κου Σω

τερσωσονημας

Σπίχος γ' M Θεοὶ οἱ μου κεκραξόμαι

Δ Θεοὶ οἱ μου κεκραξόμαι

η με ρας και ουκ ει σα κουση Δ

Δ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σωσονημας 6

Σπίχος δ' Δ Συ δε εν Α γι ω κα τοι

κεις Δ ο ε παι νος του Ισ ρα ηλ Δ

Δ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σωσονημας 6

Δόξα... Και νῦν...

Δ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου ζ' Σω
τερ σωσον η μα α ας Δ

Αντίφωνον Β'.

χ̄ τ̄ μη ην Δ̄
Δ̄ Ῑ μη ην Δ̄

Σπίχος α' χ̄ τ̄ τ̄ τ̄ τ̄ τ̄ τ̄ χ̄
Δ̄ Ῑ να τι ο Θε ος μου α

τ̄ τ̄ τ̄ τ̄ τ̄ πω σω εις τελος Δ̄

Δ̄ Κω σον η μα ας γι ε Θε ου Δ̄ ο σαρ

κι ι ι ι σταυρω θεις Δ̄ ψαλλον τας σοι αλ

τ̄ τ̄ τ̄ λη λου ι α Δ̄

Σπίχος β' χ̄ τ̄ τ̄ τ̄ τ̄ τ̄ τ̄
Δ̄ Μνησθη τι της συ να γω γης

τ̄ τ̄ τ̄ τ̄ τ̄ τ̄ σου Δ̄ ης ε κτη σω απ αρχης Δ̄

Δ̄ Κω σον η μα ας γι ε Θε ου Δ̄ ο σαρ

κι ι ι ι σταυρω θεις Δ̄ ψαλλον τας σοι αλ

λη λου ι α

Δ

Σπίχος γ' ρος Σι ων του το ο κα

τε σκη νωσας εν αυ τω

Δ

Κω σον η μα ας γι ε Θε ου ο σαρ

κι ι ι ι σταυ ρω θεις ψαλ λον τας σοι αλ

λη λου ι α

Δ

Σπίχος δ' ρ δε Θε ος Βα σι λευς η

μων προ αι ω νων ηρ γασατο σω τη ρι

αν εν με σω της γης

Δ

Κω σον η μα ας γι ε Θε ου ο σαρ

κι ι ι ι σταυ ρω θεις ψαλ λον τας σοι αλ

ληλοῡι α Δ
 Δο̄ ζα Πα τρι και γι ω και Α γι Δ
 ω Πνευμα τι Δ
 Και νυν και α ει και εις τους αι αι Γ
 ω νας των αι αι ω νων α μην Δ
 ο μο νο γε νης γι ος και Λο γος Δ
 του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων Γ
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η 6
 με τε ραν σω τη ρι i αν σαρ κω θη Δ
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α Δ
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως Δ

ε ε ναν θρωπη σας ⁶
 σταυ ρω θεις τε Χρι
 στε ο Θε ος Δ θα να ατωω θανατον πα
 τη σας γ ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος
 συν δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι Δ και τω
 Α γι ω Πνευ μα τι ⁶ σω σον η μα α
 ας Δ

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἄντιφωνον Γ'.
Ἄντιφωνον Γ'.
Ἄντιφωνον Γ'.

υ ψη λο ος ε στιν ^χ
^Δ ε πι πα αν τας τους

λα ους

^Δ
^Δ

^π ^q Κωσον Κυ ρι ε τον λα ον σου ^Δ και

+ ευ λο γη σον ^Δ την κλη ρο νο μι αν σου ^π ^q

νι κας τοις βα σι λε ευ σι ^Δ κα τα βαρ βα α

ρων δω ρου με νος ^π ^q και το σον φυ λα ατ

των ^Δ δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι τε ευ

μα

^π
^q

Στίχος. ^χ
^π ^q Ε ξο μο λο γη σα σθω σαν

τω ο νο μα τι σου τω με γα α αλω ^χ
^Δ ^Δ ο

τι φο βε ρον και α α γιον ε στι ^χ
^Δ
^Δ

Π
 π^q Κωσον Κυρι ε τον λαον σου ^Δ**λ**και
 ευλο γη σον ^Δ**λ**την κληρονο μι αν σου ^π
 νι κας τοις βασι λε ευ σι ^Δ**λ**κα τα βαρβα α
 ρων δωρου με νος ^π^q και το σον φυ λα ατ
 των ^Δ**λ**δι α του Σταυρου σου πολι ι τε ευ
 μα α α α α ^π^q

Εἰσοδικόν.

Ἄχος Δι

Χ Δ
 Δ Υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ε ο
 ον η μων και προ σκυ νει τε τω υ πο
 πο δι ω των πο ο δω ων αυ του ο τι ι
 Α α γι ο ος ε στι Σω ω σον η μα ας γι
 ε Θε ου ο σαρ κι ι ι ισταυ ρω θεις
 ψαλλον τας σοι αλ λη λου ι α

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ὕψης ἡ πρώτη

Χριστοῦ στόματος
πρωτεύει τον λαον σου Δικαιοι
ευλογησον Διτην κληρονομιαν σου πρώτην
νικαστοις βασιλειευσι Δικατια βαρβαρα α
ρων δωρου μενος πρωτευοντο σφυλα ατ
των Διδι α του Σταυρου σου πολιτειευ
μα πρώτην

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἄχος Δι

Χ ^M Δ
 Ο υ ψω θει εις ε εν τω Σταυρω ε κου σι
 ως Δ τη ε πω νυ υ μω ασου και νη πο λι τει
 α Δ τους οι κτιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο
 Θε ος Δ ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου Δ
 τους πι στους Βα σι λεις η μων Δ νι κας χο ρη
 γων αυ τοις Δ κα τα των πο λε μι ων Δ την συμ
 μα χι αν ε χοι εν την σην Δ ο πλον ει ρη
 η νης Δ α ητ τη τον τρο ο παι ο ο
 ον Δ

Τὸν Σταυρόν σου.

Ἄχος Δι

χ Κ Κ Κ Κ Κ Κ Κ Κ Κ Κ Κ Κ Κ Κ Κ
 Α Τ ο ν Σ τ α u ρ o ο n σ ο u ο u π r o ο σ k u

Γ Η Η Η Η Η Η Η Η Η Η Η Η Η Η
 u u u n o u μ e n Δ ε ε ε ε σ p o o o o o t a

Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ
 6 κ a i t h n A a γ i i a a n s o u Δ a n a a a a

Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ
 σ t a s i i v δ o o ξ a a a ζ o o o o o o

Δ i c
 μ e n Τὸν τρίτον.

Α Τ ο ν Σ τ α u ρ o o o o o o l o

Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ
 o o o o n s o u Δ p r o o s k u u u u n o u μ e n Δ e e

ε ε σ p o o o o o t a 6 κ a i t h n A a γ i

Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ
 i a a n s o u Δ a n a a a s t a s i i v δ o o ξ a a

Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ
 a ζ o o o o o μ e n Δ

Δοξα πατρι και γιω και Α

Γαλανός

γιω πνευμα τι

και νυν και α ει και εις τους αι

Γαλανός

ωναςτων αι αι ωνων α μην

και την Α α γι ι α ανσου α να α

Γαλανός

αστασι ιν δο ο ζα α α ζο ο ο ο ο

μεν

Δύναμις σύντομον.

Δυναμις συντομον

μεν

απροσκυ υ υ υ νου μεν

Δε ε ε ε σπο ο ο ο τα και την Α α

γι ι α ανσου α να α αστασι ιν δο ο ζα

α α ζοο ο ο ο μεν

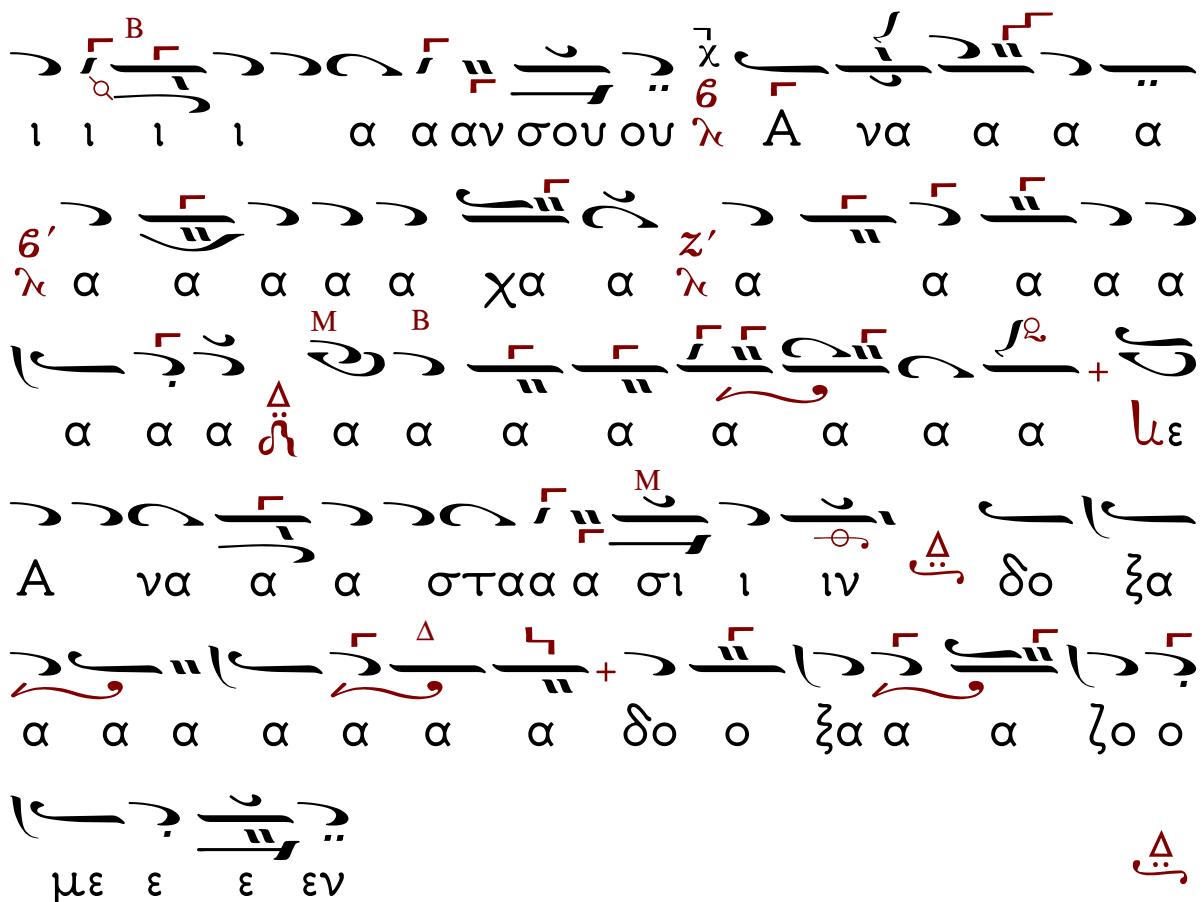
Δ

Ἐπερον Δύναμις
ἀργοσύντομον.

Ἡχος Δι

χ ^M Δ ^Γ ε ε ε ε Δυ υ να α α μις Δ ^M Τον
 Σταυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 τον Στα αυ ρο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ον σου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου προ σκυ νου ου ου ου ου
 ου ου με εν Δε ε ε ε ε ε σπο
 ο ο ο ο Δε ε ε ε ε ε
 σπο ο τα και την Α γι ι ι ι ι ι ι

ΟΡΘΟC ΙΔ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΑΠΟСΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς.

‘Ψωοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἔπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 1:18-24.

Ἄδελφοί, ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρίᾳ ἐστί, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστι. Γέγραπται γάρ· «Ἀπὸλῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω». Ποῦ σοφός; Ποῦ γραμματεύς; Ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεός την σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου; Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὔδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἴτοῦσι καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν, ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν

ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον,
Ἐλλησι δὲ μωρίαν, αὐτοῖς δὲ τοῖς χλητοῖς,
Ἰουδαίοις τε καὶ Ἐλλησι, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν
καὶ Θεοῦ σοφίαν.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἡχος α'.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἡς ἐκτήσω
ἀπ' ἀρχῆς· ἐλυτρώσω ὁράβδον κληρονομίας σου,
ὅρος Σιὼν τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.

Στίχ. **Ο** δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ^τ
αιώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Εἰς τὴν Ὑψωσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.
· Ο ά Είρμὸς τῆς Θ́ · Ωδῆς τῶν Καταβασιῶν.

Ὕχος πᾶς Νη^Ω

χ N
δι Μυ στι κος ει ει Θε ο το ο οο κε ε
πα α ρα αδει ει σο ος δι α α γε ωρ γη
η τως βλααστη η σα α σα Χρι στο ο ον
δι υφ ου ου το ο του ου Στα α αυ ρου δι ζω
η φο οο ο ρον εν γη πε ε φυ υ του ου
ου ουρ γη ται αι αι δε ε ε εν δρον δι
ου ου νυν υ ψου με ε ε ε νου δι προ σκυ
νου ου ου ουν τες α α αυ το ον σε με γα
λυ υ νοο με ε ε εν δι

Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως

Ἄχιος Δί^ρ

Ἄχιος Δί^ρ
 ση μει ω ω θη η η εφ η μας Δί^ρ
 το φω ω ως του προ σω που ου σου ου Κυ
 υ ρι ι ι ε Δί^ρ ε ε ε δω ω κας εν φρο
 συ υ υ υ υ υ νην ζ' Δί^ρ εις τα α ας καρ δι ι
 ι ι ας η η η μων Δί^ρ Αλ λη λου ι ι α
 α α α Δί^ρ

ΟΡΘΟC ΙΔ' ΣΕΝΤΓΕΜΒΡΙΟΥ

Εἰς τὴν Ἐορτήν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Ἡχος ἡ Δι

φω ω ω ω ω ως του ου ου ου ου προ
 σω ω ω ω ω ω που ου ου ου ου ου
 του προσω ω ω ω ω ω που του προ
 προ σω ω ω που σου ου ου ου ου ου
 ου ^{N³} κυ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ κυ υ
 υ υ υ υ υ υ ρι ε ⁶ κυ υ ρι
 ε ε ε ε ε ε ε ^M ε ^B αλ λη λου ου
 ου ι ι α α α α α α α α α
 α α α ^Δ α

Αντὶ τοῦ Εἴδομεν.

Ἄγιος Ἡχος Πατέρας

Χαράσσων τοῦ πατέρα
 προσοντικός είναι τον λαόν σου Δικαίου
 ευλόγησον Δικτην κληρονομίαν αν σου προστάτει
 νικαστοις βασιλεύειν ι Δικαταβαρβασία
 ρων δωρου μενος προστάτης το σον φυλακήσατε
 των Διδί α του Σταυρου σου πολιτείαν τε ευ^π
 μα α α α α

Εἰς τὸ Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

Ἄγιος Διά

Ἄγιος μην α μην α μην εἰς α φεσιν
 α μαρτιών Δικαίου εἰς ζωήν αιώνων
 νιον Δι

Διπληρω θη τω το στο μα η μων Δ
 αι νε σε ως σου Κυρι ε 6 ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ξαν σου Δ ο τι η ξι ω
 σας η μας Δ των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων 6 τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω Δ ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συνην σου 6
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α α Δ

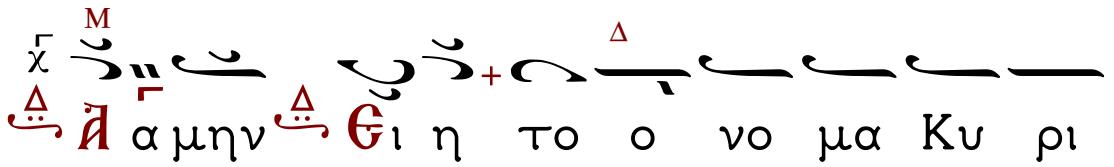
Ἅγιος πάτερ Πα

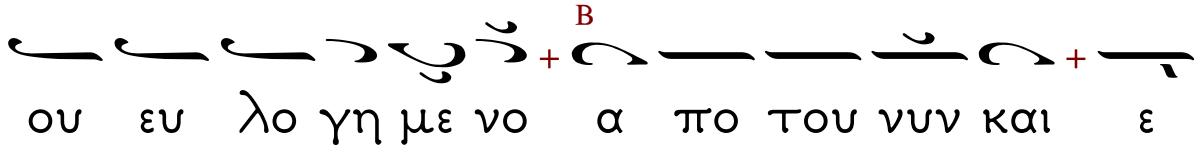
πάτερ μην α μην α μην πεις α φε σιν α

μαρ τι ων π̄και εις ζω ηντηναι ω νι ον π̄κ
 π̄^πΠλη ρω θη η τωτοστο ο ο μα η μων ψ
 αι νε σεως σου Κυ ρι ε π̄ ο πως υ μνησω
 μεν την δο ξα αν σου χ̄ π̄ ο τι η ξι ι ω ω
 σας η η μας Δ̄των Α γι ων σου με τα σχειν
 μυ υ στη η ρι ι ι ι ων π̄ τη ρη σον
 η μα ας εν τω σω α γι α σμω ψ̄ ο
 λην την η με ε ραν με λε ταν την δι και ο
 συ υ νη η ν σου ου ου χ̄Αλλη λου ι α α
 α Δ̄ α α α α α χ̄ ψ̄

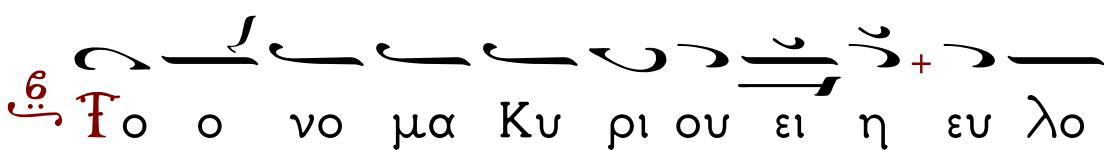
Εἶη τὸ ὄνομα.

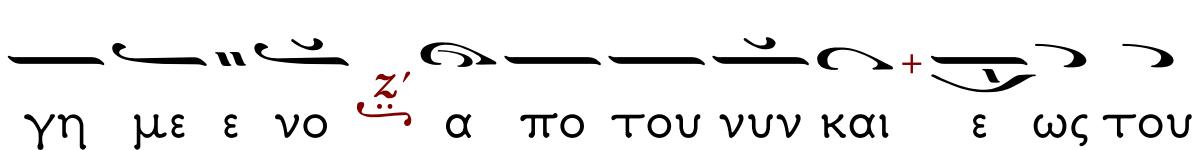
Ὕχος Δι

Δι α μην Δι Ει η το ο νο μα Κυ ρι

ου ευ λο γη με νο α πο του νυν και ε

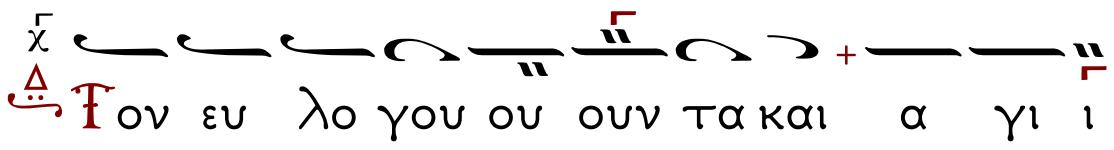

ως του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο

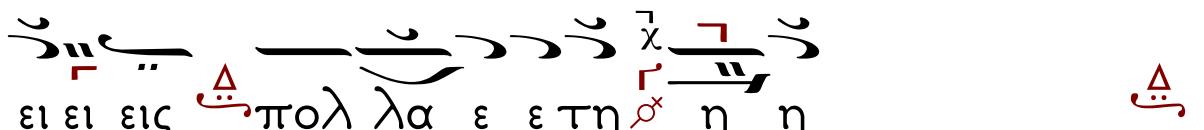

γη με ε νο α πο του νυν και ε ως του

αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογούντα.

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

α ζον τα η μας Δι Κυ ρι ε φυ λατ τε Δι

ει ει εις Δι πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.